

U moře

Míša Růžičková

Fouká, od moře fouká, vítr si brouká, na nebi plují mráčky.
Fouká, ještě víc fouká, písek, jak mouka zasype malé ráčky.
Vítr se nadouvá, vzbudil se plný síly.
Nabere do plic a rozfouká světadily.
Na konci světa pak pohladí krokodýly rád.

Houpá, loďka se houpá a voda stoupá, už ji mám po kolena.
Stoupá po bradu, stoupá po uši, stoupá, to bude dovolená.
Couvá a přibývá, jak měsíc Šehrezády.
Pohádky z tisíce a jedné noci rádi slyšíme a jednu přinesl až k nám.

Šplouchá, moře si šplouchá, do ucha šplouchá, slyším ho tady všude.
Šplouchá, voda si šplouchá, dokola šplouchá, koukám kde všude bude.
Na pláži pod skálou šplouchá až na útesy.
Korály omývá nehledí na účesy, na molo v přístavu, kam míří všechny lodě spát.

Pálí, sluníčko pálí, všichni se válí, vlnka se na nás žene.
Pálí, sluníčko pálí a já se válím na pláži rozpálené.
Sluníčko posvítí na tváře opálené
a my se vysmátí vracíme z dovolené.
Večer nás pohladí a zítra ráno vzbudí nás.